

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 57.

Tolvte Session.

18de Møde.

Fredagen den 26de October Kl. 1.

(Fortfat.)

Indenrigsministeren ad interim (fortfat): Jeg er imidlertid overbevist om, at naar Nogen vil overtage Arbeidet i Henshold til vore Overlagssummer, og han isvrigt er vant til at have saadanne Arbeider under Hænder, ere de saa rigelige og rundelige, at der uden Tvivl er Udsigt for ham til i det Mindste 20 pCts. Fordeel. Man maa nemlig huske paa, at der er stor Forskjel paa, at vi selv skulle udføre et Arbeide med de Kræfter, der staae til vor Naadighed, og at den Mand, for hvem hele Verdensmarkedet ligger udbredt, som et Landkort for vort Die, som veed, hvor han kan faae billige Priser, som har Arbeidere, der ere tilbøvede gennem mangfoldige Arbeider, paatager sig at udføre det; thi han kan meget godt have betydelig Fordeel, uagtet vi maae sige, at vi kunne ikke gjøre det billigere end for det og det Beløb. Men dernæst maa jeg tilføie, at ogsaa de, som have forfattet Overlagene, sige, at de ere rigelige og rundelige, og pøge hen paa hele deres foregaaende Virksomhed, som viser, at de aldrig komme tilkort, men altid udføre Arbeidet ikke lidet billigere end det, der er nævnt i Overlagssummeren. Jeg er kommen til paa dette Sagens Standpunkt at udtale mig med Hensyn til flere Punkter, navnlig til at nævne vore Overlag. Jeg maa endnu hertil føie, at jeg for det Første ikke paa dette Standpunkt af Undersøgelsen staaer ved dem som

Noget, jeg anerkjender for gyldigt — der er flere Punkter i dem endnu at undersøge — og at de dernæst ere saa rundeligt affattede, at det er rimeligt, at man vilde have en ikke ubetydelig Besparelse, hvis man selv overtog Arbeidet, og at, hvis en Anden overtog det, vilde han have en betydelig Fordeel derved.

Jeg vender tilbage til Forpagtningscontracten. Naar man overveier, hvad der er opstillet i § 3, og som jeg anerkjender maaffee kan være meget heldigt for os, naar Nogen vil gaae ind derpaa, uden at vi contant skulle forubbetale store Capitaler — thi det er Feilen — saa er det meget interessant. De Bestemmelser, som ere opstillede i § 3, have virkelig i høi Grad interesseret mig. Jeg har saaledes stillet mig det Spørgsmaal: Lad os engang undersøge, hvorledes det vilde forholde sig med den roeskildske Jernbane, dersom man ved den var gaaet ud fra, hvad der er opstillet i § 3, og naar jeg da atter her maa trætte Dem med nogle Tal, ville De faae at see, at det stiller sig her saa smurigt, at i de Aar, hvor vi have maattet gjøre de største Opoffrelser, ifølge Rente-garantien, vilde vi have haft den største Fordeel efter § 3, og omvendt i de Aar, da vi have gjort de mindste Tilskud, altsaa de mindste Opoffrelser ifølge Rentegarantien, vilde vi have haft den mindste Fordeel efter § 3. Forholdet stiller sig med andre Ord saaledes for den roeskildske Jernbane, at de Aar, i hvilke vi vilde have staaet os bedst efter § 3, have vi staaet os mindst godt ifølge Rentegarantien, og omvendt. Jeg skal tillade mig at nævne Summerne. Jeg lægger herved Driftsberet-